

Discurs Stratfor: "100 de ani de atac al SUA asupra prieteniei germano-ruse"

Urmăriți un fragment video din discursul Stratfor: "100 de ani de atac al SUA asupra prieteniei germano-ruse"

Mă numesc Nick Brand și sunt directorul de programe comune la Consiliul pentru afaceri globale din Chicago. Vă mulțumesc că ați venit. Profit de această ocazie pentru a-i ura bun venit lui George Friedman aici, la The Chicago Council. Cred că este pentru prima dată aici, vă mulțumesc că sunteți cu noi.

George Friedman: "Niciun loc nu poate rămâne pașnic pe termen lung. Nici măcar SUA. Noi (SUA) suntem mereu însoțiți sau afectați de războaie. Bănuiesc că Europa nu se va întoarce la marile războaie, ci la normalitatea umană: Va avea războaiele sale, va avea timp de pace și își va pierde viețile. Nu vor fi 100 de milioane de morți ca în ultimul război, dar cred că ideea europeană "de ales" va contribui la acest lucru. Vor exista conflicte în Europa, au existat deja conflicte în Iugoslavia și acum în Ucraina. Relațiile Europei cu Statele Unite - noi nu avem relații cu Europa. Avem relații cu România, cu Franța, dar nu există o "Europă" cu care SUA să aibă relații."

Întrebare din public: "Este extremismul islamist principala amenințare la adresa Statelor Unite și va dispărea sau va continua?"

George Friedman: "Este o problemă pentru Statele Unite, dar nu o amenințare existențială. Trebuie să fie tratată în mod corespunzător. Avem alte interese de politică externă.

Principalul interes al politicii externe a SUA în ultimul secol, în timpul Primului Război Mondial, al celui de-al Doilea Război Mondial și al Războiului Rece, a fost relația dintre Germania și Rusia, deoarece, unite, acestea sunt singura putere care ne poate amenința. Principalul nostru interes a fost să ne asigurăm că acest lucru nu se va întâmpla. Dacă ești ucrainean, te vei uita la singurul care te poate ajuta: Statele Unite. Săptămâna trecută sau în urmă cu aproximativ 10 zile, comandantul-șef al forțelor terestre americane din Europa, generalul Ben Hodges, a vizitat Ucraina. El a anunțat acolo că în curând consilierii militari americani vor veni oficial în Ucraina. De fapt, el a înmănat medalii luptătorilor ucraineni de acolo, deși protocolul militar american interzice acordarea de medalii străinilor. Dar a făcut acest lucru pentru că a vrut să arate că armata ucraineană este armata sa. Apoi a plecat. Iar acum, Statele Unite furnizează arme, artilerie și alte echipamente militare - statelor baltice, României, Poloniei și Bulgariei.

Acesta e un aspect foarte interesant. Ieri, Statele Unite au anunțat că intenționează să livreze arme Ucrainei. Acest lucru a fost negat, dar ei fac acest lucru, armele sunt livrate. În toate aceste acțiuni, SUA acționează în afara NATO. Căci deciziile NATO trebuie să fie luate în unanimitate de către toți membrii NATO.

Ideea este că SUA construiește un "cordon sanitar" (o "centură de securitate") în jurul Rusiei. Iar Rusia știe acest lucru. Rusia consideră că SUA intenționează să destrame Federația Rusă. Eu cred că nu vrem să-i omorâm, ci doar să-i rănim puțin sau să le producem daune. Oricum, acum suntem din nou în vechiul joc. Dacă întrebați un polonez, ungur sau român, ei trăiesc într-o lume foarte diferită de cea a germanilor, iar germanii trăiesc într-o lume foarte diferită de cea a spaniolilor. Deci, există dezacord în Europa. Dar ce vor prefera ucrainenii,

vă spun exact: vor încerca să aducă SUA în țara lor.

Statele Unite, din interes fundamental, controlează toate oceanele lumii. Nicio putere nu a făcut vreodată acest lucru. Acesta e motivul pentru care invadăm popoarele lumii, iar ele nu pot face nimic împotriva. Asta-i ceva foarte frumos. Menținerea controlului asupra oceanelor și a spațiului ne conferă putere. Cel mai bun mod de a înfrânge o flotă inamică e de a o împiedica să fie construită. Modul în care britanicii s-au asigurat că nicio putere europeană nu va putea construi flota a fost că europenii s-au luptat între ei. Politica pe care aș recomanda-o e cea folosită de Ronald Reagan în Iran și Irak. El a sprijinit ambele părți ale războiului, încât acestea să se lupte între ele și nu cu noi. A fost cinic, nu a fost frumos din punct de vedere moral, dar a funcționat.

Tocmai asta-i ideea: Statele Unite nu sunt în măsură să ocupe toată Eurasia. Când cizmele noastre ating pământul acolo, suntem depășiți demografic. Putem zdrobi o armată, dar nu suntem în stare să ocupăm Irakul. Simpla idee ca 130 000 de soldați americani să ocupe o țară cu 25 de milioane de locuitori... Raportul dintre numărul de polițiști și populația New York-ului e mai mare decât raportul dintre soldații americani și populația irakiană. Așadar, nu suntem în măsură să intervenim militar peste tot, dar suntem în măsură, în primul rând, să sprijinim puterile care luptă una împotriva celeilalte, astfel încât acestea să se poată concentra unele asupra altora - să le sprijinim: politic, financiar, militar, să le furnizăm arme și să trimitem consilieri americani. Iar în cazuri extraordinare, așa cum am făcut în Japonia, nu, în Vietnam, Irak și Afganistan, intervenim cu lovituri preventive ("spoiling attacks").

Tactica loviturilor preventive nu urmărește înfrângerea inamicului, ci are ca scop să-l dezechilibreze. Este ceea ce am încercat să facem în fiecare război, cum ar fi cel din Afganistan, unde am ținut Al Qaeda în dezechilibru. Problema pe care o avem de când suntem atât de tineri și de proști este că ținem inamicul în dezechilibru, în loc să spunem: "Ne-am făcut treaba bine, hai să mergem acasă", spunem: "Omule, a fost ușor, hai să construim o democrație aici". Acela a fost momentul de slăbiciune a minții noastre cu care am fost afectați. Prin urmare, răspunsul este că SUA nu pot interveni militar peste tot în Eurasia. Trebuie să intervenim selectiv și cât mai rar posibil. Pentru noi, intervenția militară e un caz special, o ultimă soluție. Nu putem trimite în prima etapă trupe americane. Dar dacă trimitem trupe americane, atunci - și am înțeles clar acest lucru din experiență - intervenția trebuie să fie limitată și să nu atingă proporții gigantice.

Sperăm că am înțeles-o de data asta, pentru că, de obicei, e nevoie de mai mult timp atunci când copiii învață la școală. Dar aveți perfectă dreptate, noi, ca imperiu, nu putem interveni peste tot. La acea vreme, britanicii nu au ocupat India, ci doar au luat statele separate ale Indiei și le-au făcut să se lupte între ele. Britanicii au instalat ofițeri britanici în armata hindusă. De asemenea, vechii romani nu trimiteau trupe în regiunile îndepărtate din afara Imperiului Roman, ci instalau acolo regi pro-romani. Acești regi conduceau pentru Imperiul Roman în alte țări și erau responsabili de menținerea păcii pro-romane la granițele Imperiului. Acesta a fost cazul, de exemplu, al Imperiului Partenian. Astfel, imperiile care încearcă să conducă direct în teritoriile ocupate eșuează, așa cum a fost cazul imperiului nazist, de exemplu. Căci nimeni nu are atât de multă putere încât să conducă direct. Trebuie să fii inteligent în această privință. Oricum, nu asta-i problema noastră. De fapt, înseamnă că suntem un imperiu ca atare. Dar nu ar trebui să credem că, din această cauză, ne putem relaxa, putem merge acasă și nu trebuie să ne facem griji pentru nimic. Suntem abia la al treilea capitol al cărții."

Următoarea întrebare din public: "Am înțeles corect că moneda europeană Euro nu va supraviețui...?"

George Friedman: "Întrebarea care se pune acum rușilor este dacă vor ca Ucraina să fie o zonă-tampon între Rusia și Occident, care va rămâne cel puțin neutră - sau dacă Occidentul

va pătrunde atât de mult în Ucraina încât Occidentul (NATO) va fi la doar 100 km de Stalingrad și la 500 km de Moscova? Pentru Rusia, statutul Ucrainei este o chestiune existențială. Iar rușii nu pot renunța la asta. Pentru SUA, dacă Rusia continuă să se agațe de Ucraina, noi vom opri Rusia. Au fost luate măsuri în acest sens, pentru care generalul Hodges a fost desemnat să fie învinuit. Este vorba despre prepoziționarea de trupe în România, Bulgaria, Polonia și statele baltice - Intermarium-ul, teritoriul dintre Marea Neagră și Marea Baltică, la care a visat Pilsudski. Aceasta este soluția preferată pentru SUA. Iar la ce nu avem un răspuns este întrebarea: ce va face Germania în această situație? Adevărata variabilă necunoscută în Europa sunt germanii, dacă SUA construiește această centură de securitate, nu în Ucraina, ci spre Vest, iar influența rușilor în Ucraina va scădea. Nu știm care va fi poziția Germaniei. Germania se află într-o poziție foarte specială. Fostul cancelar Gerhard Schröder face parte din consiliul de supraveghere al Gazprom. Germanii au o relație foarte complexă cu rușii. Dar ei înșiși nu știu ce să facă. Ei trebuie să-și exporte bunurile, rușii le pot cumpăra. Pe de altă parte, își pierd zona de liber schimb, de care au nevoie pentru a construi alte lucruri. Principala temere a SUA este că tehnologiile germane și capitalul german, împreună cu resursele de materii prime rusești și forța de muncă rusă, se vor cupla într-o combinație unică pe care SUA încearcă să o împiedice de un secol. Deci, cum poate fi prevenită această combinație germano-rusă? SUA sunt gata să pună cărțile pe masă: e vorba de linia dintre Marea Baltică și Marea Neagră. În ceea ce privește partea rusă, cărțile au fost întotdeauna pe masă. Pentru ei, este crucial ca Ucraina să devină o țară neutră, nu una pro-occidentală.

În cazul Belarusului, situația e diferită. Ei bine, cine îmi poate da un răspuns despre ce vor face germanii în această situație îmi poate spune și cum vor arăta următorii 20 de ani de istorie. Dar, din păcate, germanii trebuie să ia această decizie din nou și din nou. Asta-i eterna problemă a Germaniei. Germania este extrem de puternică din punct de vedere economic, dar, în același timp, foarte fragilă din punct de vedere geopolitic. Ei nu știu niciodată cum și unde să își vândă exporturile. Din 1871, asta a fost întotdeauna "chestiunea germană". Și problema Europei.

Gândiți-vă la "chestiunea germană", care revine acum în discuție. Asta este următoarea întrebare pe care trebuie să ne-o punem - dar nu o facem pentru că nu știm ce vor face germanii."

Moderatorul Nick Brand: "Mulțumesc foarte mult, George Friedman și, de asemenea, Clubului Chicago pentru co-sponsorizarea acestei seri."

George Friedman - șeful "Strategic Forecasting Inc." (abrevierea: STRATFOR). STRATFOR este un grup de experți privat de vârf din SUA care oferă analize, rapoarte și proiecții viitoare privind geopolitica, problemele de securitate și conflictele din întreaga lume).

de gf.

Surse:

https://www.youtube.com/watch?v=QeLu_yyz3tc

<https://www.youtube.com/watch?v=oaL5wCY99l8&feature=youtu.be>

George Friedman într-o prelegere pentru The Chicago Council on Global Affairs

S-ar putea să te intereseze și:

#NATO-ro - NATO - www.kla.tv/NATO-ro

Kla.TV – celelalte știri ... libere – independente – necenzurate ...

- ➔ despre ce nu ar trebui să tacă mass-media ...
- ➔ Lucruri puțin auzite – de la popor, pentru popor! ...
- ➔ Informații noi în mod regulat www.kla.tv/ro

Rămâneți pe recepție – se merită!

Abonament gratuit la newsletter-ul nostru de e-mail : www.kla.tv/abo-en

Sfat pentru securitate:

Din păcate vocile contra sunt cenzurate și suprimate tot mai mult.
Atâta vreme cât nu raportăm conform ideologiei și intereselor mediei mainstream,
ne aflăm în mod constant în riscul de a se găsi pretexte pentru închiderea sau dăunarea
Kla.TV.

Așa că alătură-te unei rețele independente de internet astăzi! Apasă aici:

www.kla.tv/vernetzung&lang=en

Licență: Licență Creative Commons cu Atribuire

Distribuirea și reproducerea materialelor este încurajată cu menționarea sursei.

Materialul nu poate fi prezentat într-un mod scos din context.

Folosirea materialelor de către instituțiile finanțate din bani publici este interzisă fără un acord scris. Încălcărilor pot fi urmărite penal.